

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 599/24
19.9.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Маје Илић, председника већа, судија Раше Јанковића и Здравке Ђурђевић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Јелене Савић записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 3 Кривичног законика (КЗ), одлучујући о жалби јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Панчеву (ОЈТ) и жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Милане Босиљ, изјављеним против пресуде Основног суда у Панчеву 1К.бр.1079/23 од 19.03.2024. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 став 2 Законика о кривичном поступку (ЗКП), **дана 19.9.2024. године**, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Панчеву и жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Милане Босиљ, па се пресуда Основног суда у Панчеву 1К.бр.1079/23 од 19.03.2024. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву К.бр.1079/23 од 19.03.2024. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела крађе из члана 203 став 1 КЗ, па га је суд применом наведене законске одредбе, те чланова 4, 42, 43, 44, 45 и 54 КЗ у вези одредбе члана 424 ЗКП, осудио на казну затвора у трајању од 9 (девет) месеци. На основу члана 258 став 4 ЗКП, оштећени ..., су са својим имовинско - правним захтевом упућени на парнични поступак. На основу члана 264 став 1 ЗКП, окривљени АА је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка и то на име паушала, буџетским средствима суда у износу од 7.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и трошкове

оштећеног на име заступања путем пуномоћника, о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем након прибављања података.

Против наведене пресуде, жалбе су благовремено изјавили:

- јавни тужилац Основног јавног тужилаштва у Панчеву, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу јавног тужиоца ОЈТ у Панчеву и укине пресуду Основног суда у Панчеву 1К.бр.1079/23 од 19.03.2024. године, те да предмет врати Основном суду у Панчеву на поновно одлучивање или да побијану пресуду преиначи,

-бранилац окривљеног АА, адвокат Милана Босиљ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због повреде кривичног закона, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и укине побијану пресуду а списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да исту преиначи, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело за које се терети у овом поступку.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж.бр.632/24 од 05.06.2024. године, предложио да се жалба јавног тужиоца ОЈТ у Панчеву усвоји и пресуда Основног суда у Панчеву К.бр.1079/23 од 19.03.2024. године, укине, а спис предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање, док је у поднеску Ктж.бр. 632/24 од 05.09.2024. године, предложено да се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Милане Босиљ одбије као неоснована.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, у смислу одредбе члана 447 став 2 ЗКП, у присуству браниоца окривљеног, адвоката Срђана Миковића, који је приступио за браниоца адвоката Милану Босиљ, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, па је размотривши списе предмета заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, те по оцени жалбених навода и предлога, а имајући у виду и предлог јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, нашао:

-жалбе су неосноване.

Жалбом јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Панчеву и жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Милане Босиљ, првостепена пресуда се побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, јер су разлози о одлучним чињеницама дати у пресуди нејасни и у знатној мери противречни, услед чега је пресуда неразумљива, па због тога није могуће испитати законитост и

правилност пресуде.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, истакнути жалбени наводи јавног тужиоца ОЈТ у Панчеву и браниоца окривљеног АА, адвоката Милане Босиљ, оцењени су неоснованим, будући да је првостепени суд дао јасне и аргументоване разлоге о свим одлучним чињеницама у конкретној кривично - правној ствари, при чему је изрека побијане пресуде јасна и разумљива, није противречна сама себи и датим разлозима и садржи све чињенице и околности од којих зависи примена закона, док образложење побијане пресуде садржи разлоге о одлучним чињеницама, из којих се поуздано закључује да је окривљени извршио кривично дело за које је оглашен кривим, као и радње које је предузео приликом извршења истих.

Поред тога, првостепени суд је на основу изведених и правилно оцењених доказа, ближе означених у образложењу ожалбене пресуде, а у склопу изнете одбране окривљеног, као и осталих доказа, правилно утврдио све одлучне чињенице, како оне које чине објективна обележја кривичног дела у питању, тако и чињенице и околности које се тичу субјективног односа окривљеног према учињеном кривичном делу, а о чему су дати јасни, уверљиви и непротивречни разлози, које у свему као правилне прихвата и овај суд, као другостепени, при чему је супротно жалбеним наводима јавног тужиоца ОЈТ у Панчеву и браниоца окривљеног, побијана пресуда јасна и разумљива, садржи разлоге о одлучним чињеницама из којих се поуздано закључује да је окривљени извршио кривично-правне радње, док се из наведених разлога у образложењу пресуде види који докази потврђују одлучне чињенице и како је првостепени суд ценио изведене доказе и одбрану окривљеног, а што је у складу са садржином доказа на којима се заснива првостепена пресуда, па се неосновано у изјављеним жалбама истиче супротно. Осим тога, насупрот жалбеним наводима, у изреци првостепене пресуде, као и у њеном образложењу, јасно и прецизно су описане кривично - правне радње и улога окривљеног као извршиоца.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, жалбом јавног тужиоца ОЈТ у Панчеву и браниоца окривљеног, оспорава се оцена суда о изведеним доказима, те оцена одбране окривљеног, тако што се у жалби износи сопствена анализа наведених доказа, другачија од оне коју је дао првостепени суд у образложењу пресуде, а с тим у вези оспоравају се чињенични и правни закључци првостепеног суда да је окривљени АА извршио кривично дело крађе из члана 203 став 1 КЗ, за које кривично дело је оглашен кривим побијаном пресудом, тако што се жалбом јавног тужиоца ОЈТ у Панчеву указује да се у радњама окривљеног стичу битна обележја бића кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 3 КЗ, које је окривљеном стављено на терет оптужним актом, док се жалбом браниоца окривљеног истиче да у радњама окривљеног АА нема обележја било ког кривичног дела.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, изнети жалбени наводи су неосновани, с обзиром да је првостепени суд чињенично стање у односу на кривично дело крађе из члана 203 став 1 КЗ, ближе описано у изреци побијане пресуде, правилно и потпуно утврдио на основу одбране окривљеног АА, те исказа сведока ББ, овлашћеног представника оштећеног ВВ, те читањем записника о саслушању осумњиченог ПУ Панчево Ку.бр.24357/23 од 19.05.2023. године, одштетног захтева ...

од 10.05.2023. године, дописа оштећеног од 25.10.2023. године и др., а које доказе је првостепени суд ценио, како појединачно, тако и у међусобној повезаности и у склопу са одбраном окривљеног, који је признао извршење кривичног дела за које је оглашен кривим, дајући јасне и аргументоване разлоге, из којих је прихватио одбрану окривљеног, као и разлоге из којих је прихватио и у ком делу исказе испитаних сведока.

Исказ оштећеног ББ, благајника у ..., где се предметни догађај одиграо, детаљно је интерпретиран и оцењен у побијаној пресуди и исти је у погледу висине вредности противправне имовинске користи коју је окривљени присвојио критичном приликом, поткрепљен и писаном документацијом, односно одштетним захтевом оштећеног, који је изведен у доказном поступку. Из исказа сведока ББ, произлази да је окривљени АА у просторије кладионице дошао око 11:00 часова, да је играо слот апарате и да је до 14:30 часова на тим апаратима изгубио новац у износу од око 2.500 евра, те да је с обзиром на то, дошао до њега као благајник да му да позајмицу у износу од 20.000,00 динара, која се иначе одобрава од ..., да је поводом позајмице позвао менаџера који је одобравао позајмицу у том износу, с обзиром на износ који је већ потрошен, те да је окривљени по добијању новца наставио да игра слот апарате, да је на њима провео можда 5-10 минута, да се када је изгубио и тих 20.000,00 динара, вратио опет код њега, ушао у пулт кроз врата, која се не закључавају и рекао му: “Отвори ми касу да узмем свој новац”, па је сведок касу, која је била откључана, отворио и окривљени је сам узео из касе износ од 750 евра, који је разменио током играња, јер у слот апарат не могу да се убаце еври. Пошто је новац узео, окривљени му је рекао да узме кључ и да откључа слот апарат на којем је играо да би узео свој новац назад, што је сведок и учинио, откључавши слот апарат, а окривљени је из њега извадио новац у износу од око 200.000,00 динара, те му је одмах вратио износ од 20.000,00 динара, који је претходно узео на име позајмице, након чега му је рекао: “Довиђења и пријатно” и напустио кладионицу. Сведок је објаснио да са окривљеним није хтео да улази у конфликт, да му није било свеједно, мало је био уплашен, да му је познато да објекат има видео-надзор, како унутра, тако и споља, али да није хтео ништа да предузима на своју руку, већ је поступио по захтеву окривљеног, при чему му окривљени није претио, а након што је окривљени напустио објекат, сведок је обавестио менаџера, који је потом обавестио полицију везано за овај догађај.

С обзиром да је исказ сведока ББ у погледу начина на који се предметни догађај одиграо у сагласности са одбраном окривљеног у том делу, то је првостепени суд правилно поступио када је исказ сведока у том делу прихватио као истинит, па је ценећи наведени исказ у вези са другим доказима изведеним у доказном поступку, те чињеницама утврђеним њиховим извођењем, правилно нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сва битна обележја бића кривичног дела крађе из члана 203 став 1 КЗ, а не кривичног дела тешке крађе из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ, како је окривљеном стављено на терет оптужницом, те су супротни жалбени наводи јавног тужиоца ОЈТ у Панчеву, али и браниоца окривљеног, оцењени и одбијени као неосновани.

Дакле, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сва битна обележја кривичног дела крађе из члана 203 став 1 КЗ, на начин ближе описан у изреци пресуде, правилно закључивши да је окривљени предметно кривично

дело извршио са директним умишљајем, о чему су у образложењу дати детаљнији разлози, па су супротни жалбени наводи јавног тужиоца ОЈТ у Панчеву којима се првостепена пресуда побија у овом делу, оцењени као неосновани.

Насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног АА, адвоката Милане Босиљ, којима се доводи у питање урачунљивост окривљеног, по оцени Апелационог суда у Београду, правилно је поступио првостепени суд када је у образложењу побијане пресуде, одбио предлог одбране да се изврши неуропсихијатријско вештачење на околност да ли код окривљеног постоји зависност од коцкања, дајући јасне, аргументоване и довољне разлоге због којих урачунљивост окривљеног није доведена у питање, а који разлози наведено вештачење чине сувишним и које разлоге је и овај суд, као другостепени ценио и у потпуности прихватио.

Такође, по оцени Апелационог суда у Београду, неосновано се жалбом јавног тужиоца ОЈТ у Панчеву оспорава правна квалификација кривичног дела за које је окривљени АА оглашен кривим побијаном пресудом. Ово стога, што је првостепени суд правилно оценио да инкриминисане радње окривљеног – где је он ушао у пулт кроз врата, која се не закључавају и обратио се раднику речима: “Отвори касу да узмем свој новац”, што је радник у кладионици и учинио, потом откључао слот апарат из кога је окривљени узео новац, без да је при том раднику кладионице упутио икакве претње, свакако садрже одређени ниво уобичајене дрскости која мора постојати код кривичног дела крађе, али да у конкретном случају одузимање туђе покретне ствари – новца, није учињено на нарочито дрзак начин, како се то окривљеном ставља на терет иницијалним оптужним актом јавног тужиоца ОЈТ у Панчеву.

Дакле, и по оцени Апелационог суда у Београду, као другостепеног, а насупрот жалбеним наводима јавног тужиоца ОЈТ у Панчеву, али и насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног којима се оспорава постојање било ког кривичног дела у радњама окривљеног, правилно је првостепени суд полазећи од законског текста кривичног дела крађа из члана 203 став 1 КЗ и то да ово кривично дело чини онај ко одузме туђу покретну ствар у намери да себи или другом прибави противправну имовинску корист, нашао да се радња извршења овог кривичног дела састоји у одузимању другогме туђе покретне ствари, која постоји онда када је дошло до прекидања туђег притежања и до заснивања новог притежања над покретном ствари од стране лица које је прекинуло раније притежање, па с обзиром да је у конкретном случају окривљени АА дошао у кладионицу, да је играо слот апарате и да је у једном тренутку потрошио сав новац који је имао код себе, након чега је ушао у пулт код радника кладионице – благајника ББ и затражио да му овај врати његов новац, да је из касе узео износ од 750 евра, након чега је затражио од радника да му отвори слот апарат и из истог узео новац у износу од 200.000,00 динара, јесу радње које указују да је окривљени несумњиво поступао у намери да одузимањем и присвајањем наведених новчаних износа, себи прибави противправну имовинску корист.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а по жалби јавног тужиоца ОЈТ у Панчеву и по жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Милане Босиљ, Апелациони суд у Београду је нашао да су жалбе неосноване.

Наиме, првостепени суд је одлучујући о врсти и висини кривичне санкције коју

ће изрећи окривљеном АА ценио све околности из члана 54 КЗ, које су од утицаја на висину казне, па је тако од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио да је окривљени отац двоје малолетне деце, да је признао извршење кривичног дела и на тај начин допринео утврђивању чињеничног стања и ефикаснијег вођењу кривичног поступка, те да је у том смислу кајање које је изразио стварно и несумњиво, док је од отежавајућих околности на страни окривљеног ценио његову ранију осуђиваност, између осталог и за истоврсна кривична дела и то пресудом Основног суда у Панчеву К.бр.843/17 од 27.02.2019. године, због кривичног дела разбојништво из члана 206 став 1 КЗ и пресудом Основног суда у Панчеву К.бр.457/16 од 07.09.2016. године, због кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ, те је правилно поступио када је окривљеног АА, осудио на казну затвора у трајању од 9 (девет) месеци.

По оцени Апелационог суда у Београду, казна затвора у наведеном трајању на коју је окривљени осуђен, сразмерна је тежини извршеног кривичног дела и степену кривице окривљеног, иста је нужна, али и довољна за постизање сврхе кажњавања из члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Имајући у виду да је првостепени суд свим утврђеним околностима, како олакшавајућим, тако и отежавајућим, на страни окривљеног дао адекватан значај, то су супротни жалбени наводи јавног тужиоца ОЈТ у Панчеву, којима се оспорава правилност одлуке о кривичној санкцији, при чему се у жалби не истичу нове околности које евентуално нису биле цењене од стране првостепеног суда приликом индивидуализације казне окривљеном, те да га је било нужно осудити на строжу казну, оцењени као неосновани. Ово стога, јер је првостепени суд правилно имао у виду и ценио све олакшавајуће и отежавајуће околности које стоје на страни окривљеног, на основу којих је правилно изабрао и одмерио и по врсти и по мери казну, као што је то наведено у изреци ожалбене пресуде, налазећи да ће се истом у довољној мери утицати, како на окривљеног да убудуће не врши кривична дела, тако и на плану генералне превенције.

Код постојећег чињеничног стања, жалбени наводи браниоца окривљеног АА, адвоката Милане Босиљ, којима се између осталог првостепена пресуда побија и у делу који се тиче правилности одлуке о кривичној санкцији, тако што се истиче да првостепени суд није узео у обзир и ценио да је окривљени отац двоје малолетне деце, да је зависан од коцкања и спреман да се подвргне лечењу, те да би се у конкретном случају сврха изрицања кривичних санкција и сврха кажњавања могле постићи и изрицањем блаже кривичне санкције, као што је условна осуда или блажа казна затвора или пак мера обавезног лечења од коцке, оцењени су без значаја на другачију одлуку суда у овој кривично – правној ствари и као такви одбијени. Ово из разлога, јер је првостепени суд правилно, имајући у виду законом прописану казну за кривично дело за које је окривљени оглашен кривим, те постојање свих напред наведених олакшавајућих и отежавајућих околности на страни окривљеног, правилно одабрао и одмерио висину казне, која је и по оцени овог суда, нужна и довољна за постизање сврхе изрицања кривичних санкција и сврхе кажњавања, како на плану индивидуалне, тако и на плану генералне превенције.

Правилно је првостепени суд на основу члана 258 став 4 ЗКП, оштећеног ...

упутио на парницу ради остваривања имовинско - правног захтева.

Такође, по оцени Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд на основу члана 264 став 1 ЗКП, обавезао окривљеног АА да на име судског паушала плати износ од 7.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, налазећи да је окривљени радно способан, те да без обзира што је отац двоје малолетне деце, односно има законом установљену обавезу издржавања трећих лица, може без опасности по сопствену егзистенцију лица које је у обавези да издржава, накнадити трошкове судског паушала, док ће одлука о трошковима кривичног поступка бити донета накнадно, по прибављању података који се тичу истих, а од стране првостепеног суда.

Сходно наведеном, а на основу одредбе члана 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Савић,с.р.

Председник већа-судија
Маја Илић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић